

Hvordan Jarlsberg osten fikk huller

Skrevet av Ole Eskil Steensen, 10A Skudenes ungdomsskole

Det var engang en stor og flott hvitost som var så tettbygd og fin at alle andre oster beundret den. Han sto midt i ostekjelleren på den beste hylla, hedersplassen. Det fantes ikke en ost som ikke lengtet etter den plassen. Men det var bare den store fine osten som noen gang hadde stått der. Osten var kjempefornøyd med hedersplassen, og kunne ikke følt seg mer tilfreds. Det eneste problemet var heten. Osten hadde stått der langt og lenge og lengre enn langt, og dens eneste klage var at han alltid følte seg så varm og svett. Han var så varm og svett at han la ut et ønske i ostekjelleren om at den som kunne få ham kjølig og fin skulle få ta en liten bit av den deiligste osten. Ryktet gikk fort i kjelleren, og dagen etter kom en liten fugl for å prøve lykken.

"Jeg vil gjerne gjøre deg kald og kjølig mot noe deilig ost," sa fuglen.

"Ha, hvordan kan du gjøre det, du som ikke engang har armer?" spurte osten.

"Jeg kan grabbe deg med klørne og flytte deg nær et vindu"

"Hva? Og la meg miste hedersplassen" sa osten forskrekket

"Nei, da vil jeg heller svette i hjel"

På den andre dagen kom enda en som ville prøve seg, denne gangen var det en mus.

"Jeg vil gjerne gjøre deg kald og kjølig i bytte mot noe deilig ost" sa musa.

"Ha, hvordan kan du gjøre det, du som har hjerne på størrelse med en vanddåpe"

"Det er enkelt," sa musa. "Jeg heller vann over deg fra vinduet utenfor."

"Hva? og gjøre meg fuktig slik at jeg mygler" sa osten forskrekket

"Nei, da vil jeg heller svette i hjel"

På den tredje dagen kom det enda en som ville prøve seg, denne gangen var det en mark.

"Jeg vil gjerne gjøre deg kald og kjølig i bytte mot noe deilig ost" sa marken

"Ha, hvordan kan du gjøre det, du som verken har armer eller ben," sa osten

"Det får vi se" sa marken hemmelighetsfullt og begynte å krype mot den.

Den krøp inn mot osten og begynte å tygge seg innover. Den slepte seg gjennom hele osten, helt til osten var full av huller. Osten kjente at svetten rant vekk og den ble kjølig og fin.

Som belønning fikk marken en bit av den deiligste osten i hele ostekjelleren, nemlig ham selv. Og slik gikk det til at Jarlsberg - osten fikk alle hullene sine.